

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/676/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711216561
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711216561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Márie Rišiaňovej v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi L. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., T. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou Zdenkou Foltinovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 6 661,67 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/92/2012-162 zo dňa 11. 04. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným 16. 11. 2011 žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 6 661,67 € so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 979,09 € od 09. 12. 2006 do zaplatenia a na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 08. 12. 2006 postúpil postupca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava na navrhovateľa ako postupníka pohľadávky a to aj pohľadávku voči odporcovi. Okresný súd konštatoval, že postupca - právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 04. 03. 2005 Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky k číslu zákazníka 161134421 v znení jej dodatkov (ďalej aj Zmluva), ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom v znení ich dodatkov (ďalej aj Všeobecné obchodné podmienky). Okresný súd ďalej uviedol, že na základe uvedenej zmluvy Všeobecná úverová banka, a.s., poskytla odporcovi úver. Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení splátok úveru a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ argumentoval tým, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Keďže si odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, odstúpil právny predchodca navrhovateľa od zmluvy o úvere a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 6 987,91 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4 979,09 €, riadneho úroku vo výške 1 917,27 €, úroku z omeškania vyčísleného v sume 2,72 € a

ostatného príslušenstva a poplatkov vyčíslených v sume 88,83 €. Okrem toho si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 4 979,09 € od 09. 12. 2006 do zaplatenia. Oznámením o vstupe do konania v podaní zo dňa 14. 09. 2012 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove a uznesením č. k. 11C/92/2012-52 zo dňa 10. 10. 2012 ustanovil okresný súd odporcovi podľa § 29 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) opatrovníka v osobe Zdenky Foltinovej, súdnej tajomníčky Okresného súdu Banská Bystrica.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že právny zástupca navrhovateľa dňa 18. 12. 2012 predložil súdu Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 04. 07. 2009, z ktorej obsahu okresný súd zistil, že odporca uznal voči navrhovateľovi ako veriteľovi záväzok, ktorý vznikol odporcovi na základe Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzatvorenej dňa 04. 03. 2005 medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa.

Okresný súd vyhodnotil Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005 ako zmluvu spotrebiteľskú a to s prihliadnutím na ust. § 52 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ pri uzatváraní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uviedol, že odporca má postavenie spotrebiteľa, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ďalej uviedol, že v tomto prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje aj Občiansky zákonník. Konštatoval, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedol, že ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Konštatoval, že pri uzatváraní Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušila ekonomické správanie spotrebiteľa, ktorý podpísal predmetnú Dohodu za takých okolností, že text o vedomosti o premlčaní dlhu v čase uznania bol umiestnený do bodu 3 Dohody označeného ako Forma splatenia záväzku. Okresný súd uviedol, že umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do bodu 3 Dohody nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi a ktorá zodpovedá čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej vôle uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z uvedených dôvodov posúdil okresný súd Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako vyhotovenú za použitia nekalej obchodnej praxe a v nadväznosti na to ako neplatnú, v dôsledku čoho návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ v podaní zo dňa 30. 05. 2013 odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj na ust. § 558 Občianskeho zákonníka a uviedol, že dňa 04. 07. 2009 podpísal odporca Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len Dohoda), prostredníctvom ktorej odporca uznal voči navrhovateľovi svoj záväzok vo výške 4 979,09 € s prísl. vzniknutý zo Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, ktorú uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., a to čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa ho navrhovateľovi uhradiť v splátkach. Predmetná Dohoda spĺňa podľa navrhovateľa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, má teda písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a príslub dlžníka túto pohľadávku navrhovateľovi uhradiť. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na článok 3 bod 3.1. Dohody, v ktorej je podľa jeho názoru jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: „Osoby uvedené v bode 1.2. a, alebo 1.3. tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“. Zdôraznil, že obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona je prerušenie plynutia premlčacej doby s tým, že doba, ktorá dovtedy uplynula sa stala právne bezvýznamnou, pričom začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba a to priamo zo zákona. Navrhovateľ poukázal na to, že záväzok, ktorý odporca uznal v čase podpisu Dohody nebol premlčaný. Podľa jeho názoru pri posúdení ukončenia zmluvy resp. pri posúdení predčasnej splatnosti úveru

vychádzal súd z nepreukázaných skutočností. Navrhovateľ poukázal na fakt, že právny predchodca navrhovateľa - postupca a rovnako ani navrhovateľ nijakým spôsobom neukončil záväzkovoprávny vzťah založený medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom Zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005, nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zo strany navrhovateľa, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy resp. navrhovateľ a ani právny predchodca navrhovateľa takýmto dokladom nedisponujú. Vzhľadom na uvedené, podľa názoru navrhovateľa, okresný súd nemohol mať ukončenie Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005 a splatnosť pohľadávky za preukázané a teda mal nárok navrhovateľa posudzovať s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka, keďže zo Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky je nesporné, že zmluvné strany sa dohodli na plnení v splátkach. Splatnosť poslednej splátky nastala dňa 05. 09. 2009, Dohoda bola podpísaná dňa 04. 03. 2009, preto mal súd podľa názoru navrhovateľa aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka a navrhovateľovi priznať prinajmenšom splátky, ktoré v čase uznania a podpisu Dohody neboli premlčané.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že je potrebné poukázať na ust. čl. 3 bod 3.1. Dohody, v ktorom odporca potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu, čo podľa navrhovateľa znamená, že v danom prípade nastali účinky ust. § 558 Občianskeho zákonníka, a to aj vtedy, ak by ku dňu podpisu Dohody bola pohľadávka navrhovateľa považovaná za premlčanú, nakoľko právna úprava obsiahnutá v ust. § 558 Občianskeho zákonníka spája vedomosť toho kto premlčaný dlh uznal so vznikom vyvrátiteľnej domnienky, že dlh v čase uznania trval. Zdôraznil, že odporca sám žiadal navrhovateľa o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach, keďže nebol schopný uhradiť dlžnú sumu naraz. Navrhovateľ umožnil odporcovi splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach a teda sa snažil v záujme odporcu predísť súdному konaniu. Podľa názoru navrhovateľa je logické, že navrhovateľ si musel zabezpečiť vymožitelnosť svojej pohľadávky pre prípad neskoršieho neplnenia splátkového kalendára odporcom a to práve uznaním dlhu zo strany odporcu, s čím je spojené aj plynutie novej premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené je podľa navrhovateľa absurdné hovoriť o zhoršení postavenia spotrebiteľa uzatvorením Dohody, keďže ide o prejav slobodnej vôle odporcu, ktorý si je vedomý svojho záväzku postupne splatiť navrhovateľovi dlžnú sumu v dohodnutých splátkach. Uviedol, že nemusel vyhovieť žiadosti odporcu a mohol sa hneď domáhať svojho nároku súdnou cestou. Predmetná Dohoda podľa navrhovateľa neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah Dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním odporca nemal možnosť oboznámiť, okrem toho odporca podpisoval Dohodu v mieste svojho bydliska, teda mal možnosť si Dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť Dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svojím podpisom súhlas, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Podľa názoru navrhovateľa v danom prípade nemožno spochybníť, že išlo o prejav slobodnej vôle odporcu, ktorý si bol vedomý svojho záväzku postupne splatiť navrhovateľovi dlh v dohodnutých splátkach. Dohodou došlo ku zmene v obsahu záväzku zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že odporcovi je umožnené splácať záväzok v splátkach. Došlo teda ku zmene v spôsobe plnenia záväzku. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ zdôraznil, že dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, pričom navrhovateľ ako postupník nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej právnej úpravy. Z uvedeného potom podľa navrhovateľa vyplýva, že ustanovenie Dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok, nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a teda na Dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navrhovateľ ďalej zdôraznil, že podľa jeho názoru odporca po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť o premlčaní dlhu, pričom k podpisu Dohody nebol žiadnym spôsobom donútený. Uzatvorením predmetnej Dohody nedošlo k zhoršeniu postavenia odporcu ako spotrebiteľa ale práve naopak, navrhovateľ poskytol odporcovi možnosť splniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa odporca dostal do omeškania, v splátkach. Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je podľa navrhovateľa ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Z vykonaného dokazovania podľa názoru navrhovateľa vôbec nie je zrejmé ako dospel okresný súd k záveru, že Dohoda je nekalá obchodná praktika. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 220 OSP zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu resp., aby v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 OSP rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (spoločne a nerozdielne) trovy konania a trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom a odvolacom konaní, pričom trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania si vyčíslil v sume 294,18 € s DPH.

V podaní zo dňa 02. 07. 2013 sa k obsahu odvolania navrhovateľa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne po stránke právnej aj skutkovej, nakoľko jeho vydaniu predchádzalo dostatočné zistenie skutkového stavu a náležitá aplikácia relevantných právnych predpisov na predmetnú spotrebiteľskú vec. Uviedol, že spotrebiteľská právna úprava zahŕňa komplex právnych noriem verejnoprávneho ako aj súkromnoprávneho charakteru. Na úrovni súkromnoprávnej upravujú spotrebiteľské normy okruh všetkých súkromnoprávných zmluvných vzťahov vrátane obchodnoprávných, ktoré majú charakter absolútneho obchodu, uzatváraných medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi. Zdôraznil, že spotrebiteľské právo bolo etablované do právneho poriadku Slovenskej republiky v rámci procesu transpozície právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie. Osobitný právny režim spotrebiteľských zmlúv, ktorý modifikuje klasickú zásadu zmluvnej autonómie, vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu (spotrebiteľa), ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb (dodávateľmi), ktorí vystupujú na trhu čoraz častejšie v monopolnom postavení resp. konajú v rámci kartelových dohôd. Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 04. 07. 2009 je formulár, ktorým vopred pripravil navrhovateľ ako veriteľ pre žalovaného spotrebiteľa ako dlžníka s tým, že dlžník nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť obsah tohto formulára. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bez pochyby v rámci predmetu svojho podnikania uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Akokoľvek argumentačné snahy navrhovateľa o spochybňovanie vyššie uvedeného právneho a skutkového stavu sú podľa názoru vedľajšieho účastníka iba jeho účelovou snahou vyhnúť sa tomu, aby bol navrhovateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv považovaný za dodávateľa, teda aby sa navrhovateľ vyhol tomu, že súd podrobí Dohodu kontrole podľa príslušných ustanovení spotrebiteľských právnych predpisov. Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že pri posudzovaní predmetnej veci považuje za dôležité zdôrazniť, kto sú účastníci sporu a aký je kontext predmetného právneho vzťahu. Navrhovateľom predložená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil dodávateľ pre spotrebiteľa a spotrebiteľ nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná Dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporcu, navrhovateľ chcel uzavretím Dohody pre potreby súdneho konania navodiť dojem perfektosti pôvodných zmlúv a získať tak titul aj na vymáhanie súm, na ktoré nemá právny nárok, a ktorých zaplatenie právnomu predchodcovi navrhovateľa resp. navrhovateľovi zakladá nárok odporcu ako spotrebiteľa voči navrhovateľovi na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri uzatváraní Dohody došlo podľa vedľajšieho účastníka zo strany navrhovateľa ku kumulácii nekalých obchodných praktík, ktoré odporujú dobrým mravom, čo je súčasne s neurčitosťou Dohody dôvodom na posúdenie uznania záväzku ako neplatného právneho úkonu. Podľa názoru vedľajšieho účastníka navrhovateľ sa v predmetnej veci nemôže dovoliavať platnosti predloženej formulárovej Dohody a teda ani právnych účinkov z nej vyplývajúcich a to ani s poukazom na princíp „neznalosť zákona neospravedlňuje“ uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalovaného spotrebiteľa. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako dôvodný a správny potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 245,15 €.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd sa správne vysporiadal s povahou Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005. Predmetná zmluva spĺňa predpoklady štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a teda pri podpise zmluvy nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo zmeny vopred pripraveného obsahu zmluvy pred jej uzatvorením. Súčasťou Zmluvy sú tiež Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktorých obsah spotrebiteľ tiež nemohol ovplyvniť, pretože sú rovnako pripravené vopred a pre veľký počet potenciálnych spotrebiteľov bez individualizácie požiadaviek konkrétneho spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne posúdil aj otázku premičania uplatneného nároku navrhovateľa. Pokiaľ ide o námietky navrhovateľa týkajúce sa počiatku plynutia premičacej doby, odvolací súd uvádza, že podľa obsahu žaloby odporca si neplnil riadne a včas povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005, preto právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy. Na základe uvedeného nepovažuje odvolací súd námietky navrhovateľa týkajúce sa chybného stanovenia počiatku plynutia premičacej doby za opodstatnené, keďže z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe jednoznačne vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa odstúpil od Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005 a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 6 987,91 €. Uvedená suma pozostávala z istiny v sume 4 979,09 €, riadneho úroku vyčísleného v sume 1 917,27 €, úroku z omeškania vyčísleného v sume 2,72 € a ostatného príslušenstva a poplatkov vyčísleného v sume 88,83 €. Ako dátum zosplatnenia úveru je v prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávok uvedený dátum 12. 08. 2005. Od tohto dátumu okresný súd potom správne odvodil počiatok plynutia premičacej doby. Všeobecná premičacia doba plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právo možno vykonať prvý raz keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu. V nadväznosti na uvedené okresný súd správne konštatoval, že ak vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premičania, tak okresný súd sa musel s otázkou premičania uplatneného nároku vysporiadať, pričom dospel k správne záveru, že pohľadávka navrhovateľa bola v čase podania žaloby už premičaná. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že okresný súd správne vyhodnotil aj Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorá bola uzatvorená medzi odporcom ako dlžníkom a navrhovateľom ako veriteľom dňa 04. 07. 2009 ako akcesorický právny úkon súvisiaci so Zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 04. 03. 2005. Jeho úvahy o tom, že aj v prípade Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 04. 07. 2009 ide o formulárovú, vopred pripravenú dohodu, ktorej obsah nemohol spotrebiteľ pred jej podpísom ovplyvniť, sú správne.

Okresný súd ďalej správne zistil a následne sa so zistenou skutočnosťou správne vysporiadal keď uviedol, že pokiaľ ide o okolnosti uzavretia Dohody zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá je spôsobilá podstatným spôsobom narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, v dôsledku čoho predmetnú Dohodu vyhodnotil ako vyhotovenú za použitia nekalej obchodnej praktiky najmä preto, že vedomosť dlžníka o premičaní dlhu je zakomponovaná do bodu 3 tejto Dohody označenom ako „Forma splatenia záväzku“. Formulácia vedomosti dlžníka o premičaní dlhu zakomponovaná do bodu 3 Dohody, ktorý sa týka splatenie záväzku, je zavádzajúca. Dlžník pri takejto nekalej obchodnej praktike nemôže mať relevantnú vedomosť o tom, že podpisuje dohodu, do ktorej je zahrnuté aj uznanie premičaného dlhu, preto toto uznanie nemôže vyvolať právne účinky vyplývajúce z ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Predmetná Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bola pripravená na vopred predtlačenom formulári, čo znamená, že spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je potom umiestnenie textu o vedomosti premičaného dlhu do bodu 3 Dohody zo dňa 04. 07. 2009, ktorý obsahovo upravuje formu splatenia záväzku zavádzajúce a je porušením odbornej starostlivosti dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu ku spotrebiteľovi a ktorá spĺňa kritériá čestnej obchodnej praktiky a všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v oblasti jeho činností. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 4 ods. 2, písm. c) a ust. § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, kde je vyslovený zákaz používania nekalých obchodných praktík v spotrebiteľských zmluvách a definícia nekalej obchodnej praktiky ako praktiky, ktorá môže podstatným spôsobom ovplyvniť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, ktorému je adresovaná. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 04. 07. 2009 je nesporne vyhotovená za použitia nekalej obchodnej praktiky, ktorá je spôsobilá zaviesť spotrebiteľa a ovplyvniť jeho ekonomické správanie, pretože veriteľ v snahe dosiahnuť predĺženie premičacej doby použil pri vyhotovení Dohody zo dňa 04. 07. 2009 lesť, keď text o vedomosti dlžníka o premičaní dlhu zakomponoval do článku 3 Dohody, ktorý s uznaním záväzku systematicky ani obsahovo nesúvisí, čo prakticky znamená, že odporca pri podpise Dohody nemohol predpokladať, že oslabuje svoju ochranu uznaním premičaného dlhu, ktorého dôsledkom je predĺženie premičacej doby, čo je okolnosť jednoznačne v prospech navrhovateľa ako veriteľa.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil konštatujúc, že ak navrhovateľ chcel uzatvorením Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 04. 07. 2009

dosiahnuť uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ktoré vyžaduje relevantnú vedomosť dlžníka o premlčaní dlhu v čase jeho uznania, tak pri tom nemal použiť nekalú obchodnú praktiku spôsobilú zaviesť spotrebiteľa. Takéto konanie je v rozpore so Zákonom na ochranu spotrebiteľa (zák. č. 250/2007 Z. z.), preto ho okresný súd správne neakceptoval a správne z toho vyvodil adekvátne právne dôsledky v podobe nepriaznivého rozhodnutia pre navrhovateľa, ktoré náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 224 ods. 4 OSP okresný súd.

O veci rozhodol odvolací súd pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.